

בס"ד

פרשת כי תבוא

חידושים וביאורים על פי הזוהר

כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וִירִשְׁתֶּם
אֹתָהּ וַיִּשְׁבְּתֶם בָּהּ. (דברים יא:לא)

ההבטחה ניתנה לעם ישראל לאחר שנאמרו
להם מצוות עשה ומצוות לא תעשה, הברכות
והקללות, השכר והעונש.

משקיבלו לקיים התורה ומצוותיה ולמדו כל
הלכותיה, מפי משה רבינו ע"ה, הובטח להם
שיזכו לשבת בארץ ישראל, ארץ הקודש,
בבטחה.

וְעִבְדֶתֶם אֶת הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבְּתֶם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר ה'
אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם וְהָיִיתָ לָכֶם מִכָּל
אֲיִבֵיכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבְּתֶם בְּטָח (דברים יב:י)

ההבטחה הזו היא השמחה הגדולה ולכן הפרשה
מתחילה במילה וְהָיִיתָ אותיות הוי"ה.

קוצו של יו"ד

הנשמה זוכרת את מעמד הר סיני ותקופת
שהותה במדבר, ביחד עם כל עם ישראל

וְהָיִיתָ כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ.. וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית
כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה.. וְשָׂמִיתָ בְּטָנָא (דברים כו:א-ב)

אתא רבי שמואל בר נחמן ועבד פלגא: בכל
מקום שנאמר וְהָיִיתָ משמש צרה, וְהָיִיתָ [מסמן]
שמחה (בראשית רבה מב:ג)

לאחר מספר פרשיות של מוסר ותוכחה, פרשת
כִּי תָבֹא פותחת במילה וְהָיִיתָ המסמנת שמחה,
וכן במצות הבאת ביכורים.

מִגִּיד שֶׁלֹּא נִתְחַיְבוּ בְּבִכּוּרִים עַד שֶׁכָּבְשׁוּ אֶת
הָאָרֶץ וְחָלְקוּהָ אוֹמֵר רש"י.

כעת עם ישראל מתחילים לברר ניצוצות של
שמחה על הזכות לקיים המצוות השייכות
לארץ ישראל, שלמדו במשך שנים במדבר ולא
יכלו לקיימן עד עתה.

ההבטחה

הפרשה מתחילה עם ההבטחה החשובה שנתן
הקדוש ברוך הוא, לעמו ישראל, לאחר ארבעים
שנה במדבר.

בהנהגת משה רבינו ע"ה.

כולנו היינו שם.

החסרת קוצו של יו"ד, פוסלת ספר תורה, תפילין או מזוזה.

הנשמה זוכרת את ההבטחה מהקדוש ברוך הוא, ובודאי גם זוכרת את שנתחייבה לקיים בעבורה - תורה ומצוותיה.

כל אות, גדולה או קטנה, תגים או נקודות הכתובים בספר תורה הינם בעלי חשיבות רוחנית עליונה ואין לשנותם בשום אופן. שכן הם כנגד כללות נשמות ישראל, בסוד **לְבַלְתִּי**

יָדַח מִמֶּנּוּ נָדַח (שמואל ב' יד:יד)

וַיִּקַּח סֵפֶר הַבְּרִית וַיִּקְרָא בְּאָזְנֵי הָעָם וַיֹּאמְרוּ כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר ה' נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע (שמות כד:ז)
וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּאֵר הַיֵּטֵב (דברים כז:ח)

סוד הפחד

אִם לֹא תִשְׁמָר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה לִירְאָה אֶת הָשֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא הַזֶּה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ. (דברים כח:נח)
וְהָיוּ חַיֶּיךָ תִּלְאִים לָךְ מִנֶּגֶד וּפְחַדְתָּ לִילָה וְיוֹמָם וְלֹא תֵאֱמִין בְּחַיֶּיךָ. בִּבְקָר תֹּאמַר מִי יִתֵּן עָרֶב וּבֶעֱרֵב תֹּאמַר מִי יִתֵּן בֹּקֶר מִפֶּחַד לְבָבְךָ אֲשֶׁר תִּפְחַד וּמִמּוֹרָאָה עֵינֶיךָ אֲשֶׁר תִּרְאָה (דברים כח:טו-טז)

וכששמעו את הקללות בהר עיבל וְעָנוּ כָּל הָעָם וַיֹּאמְרוּ אָמֵן.

וידוע מרבותינו כי כללות נשמות ישראל הן שְׁשִׁים רְבּוּא, כמספר בני ישראל הגברים אשר עמדו למרגלות הר סיני בעת קבלת התורה (אור החיים הקדוש, דברים לג:ב) ככתוב **וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.. בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי הַגָּבְרִים לְבַד מִטָּף** (שמות יב:לז)

הבְּטָחָה לשון בְּטָחוֹן.
בְּטָחוֹן הוא ניצחון על הפחד.
הפחד הוא אויב נורא, הגורם לחרדות, מחשבות רעות וחששות, ובכך גורם לאדם לחטוא.

אומר הזוהר הקדוש, כי ספר התורה, הוא כנגד שְׁשִׁים רְבּוּא נשמות ישראל.

שְׁשִׁים רְבּוּא גי' 859

כמניין **שְׁלַח אֶת עַמִּי** (שמות ז:טז, כו, ט:א, יג)

מלמדת הגמרא, תני: **עַד שֶׁלֹּא יַחֲטֵא אָדָם, נֹתֵנִין לוֹ אֵימָה וְיִרְאָה וְהַבְּרִיּוֹת מִתְּפַחְדִּין מִמֶּנּוּ. פִּיּוֹן שֶׁהוּא חוּטֵא, נֹתֵנִין עָלָיו אֵימָה וְיִרְאָה וּמִתְּפַחְדִּין הוּא מֵאַחֲרֵיכֶם. תִּדְעַ לָךְ שָׁכֹן.**

לפיכך, מאז ועד היום, לא נשתנה קוצו של יו"ד בתורה הקדושה.
פְּשִׁיטָא אָמַר רַב יְהוּדָה אָמַר רַב לֹא נִצְרָכָה אֶלָּא לְקוּצָה שֶׁל יוֹד (מנחות כט:א)

אָמַר רַבִּי: **עַד שֶׁלֹּא חָטָא אָדָם הָרִאשׁוֹן, הָיָה שׁוֹמֵעַ קוֹל הַדְּבוּר עוֹמֵד עַל רִגְלָיו וְלֹא הָיָה**

מתירא.

פִּיּוֹן שְׁחָטָא, כְּשִׁשְׁמַע קוֹל הַדְּבוּר, נִתְּיָרָא
וְנִתְּחַבָּא.

שְׁנַאמַר: וַיֹּאמֶר אֶת קִלְךָ שְׁמַעְתִּי בְּגוֹן וַאֲיָרָא
כִּי עִירָם אֲנֹכִי וְאַחְבָּא (בראשית ג:י) וַיִּתְּחַבָּא
הָאָדָם. (שיר השירים רבה ג:ז)

לבוש הנשמה

חֲלוּקָא דְרַבְנָן, הוּא המלבוש הרוחני של הנשמה,
הנוצר ע"י מצוות ומעשים טובים.

כאשר אדם חוטא, הוא פוגם במלבוש הרוחני,
ומוליד מזיקים רוחניים. אם חטאו חמור, אף
עלול לסלק ממנו את כל המלבוש הרוחני
ולהישאר חו"ח עירום, ככתוב וַאֲיָרָא כִּי עִירָם
אֲנֹכִי וְאַחְבָּא.

הנשמה ניצבת חשופה בפני המזיקים, ללא
הגנה, ולכן יש הנאה גדולה לראותו נפחד
ומתערער בנפשו וממשיכים להזיקו עוד ועוד,
וכך אדם מאבד את הביטחון, ומפתח פחדים
מכל התרחשות קטנה.

בהלום

בכל לילה הנשמה נכנסת פנימה לעולמות
רוחניים גבוהים, לעולם האמת, שם מתגלים לה
סודות התורה, ומתחדשים כוחותיה.

העולם הזה, שלנו, נמצא מתחת לעולם הקליפות.

כאשר אין לנשמה לבוש רוחני להגנה, עלולה
בזמן השינה להיתקע בעולם הקליפות, לכן
מופיעים חלומות מבעיתים, וסיוטים בלילות.

החולם שהוא עומד ערום, מחוץ לארץ ישראל
- עומד בלא חטא.

החולם שהוא עומד ערום, בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל - עָרָם
בְּלֹא מִצְוֹת - בושה וצרה יגיד וכדאי שימהר
ויזדרז לְחַזֵּר אחר המצוות, בכל כוחו.

נפטר המופיע בחלום ערום, או יחף, יזדרזו מהר
ללמוד לעילוי נשמתו ויערכו לו תיקון נפטרים,
אפילו כמה וכמה פעמים.

הנשמה זוכרת

כאמור, הנשמה זוכרת את הבטחתה נְעֻשָׂה
וְנִשְׁמָע לכן כאשר האדם עובר על דברי תורה,
הוא נתקף פחד, המגיע מעומק הנשמה החרדה
לדבר השם.

אם כן, מדוע לא כולם מקיימים תורה ומצוות?
הנשמה, לפני בואה לעולם הזה, מקבלת
מהקדוש ברוך הוא תיק, בו כתוב לאיזו משפחה
תיולד, איך תיראה, מה תיקונה בגלגול הזה,
ומהם הנסיונות שיעברו עליה לצורך תיקון זה.

אם הכל ידוע מראש, אז מה נותר בידינו
לעשות?

וַאֲמַר רַבִּי חֲנִינָא הַכֹּל בְּיַד שָׁמַיִם חוּץ מִיִּרְאַת
שָׁמַיִם שְׁנַאמַר: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל מָה ה' אֱלֹהֶיךָ

שאל מעמך כי אם ליראה את ה' אלהיך
ללכת בכל דרכיו ולא־הבה אתו ולעבד את
ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך (דברים י"ב)
(ברכת לגב)

אם אין יראת שמים, החטאים מתרבים, ואז גם
מה שנקבע מראש חו"ח עלול להשתנות לרעה.
אך אם אדם מחזק את יראתו, אז גם מה שנקבע
מראש, יכול להישתנות לטובה.

רגע לפני הלידה

בתקופת ההריון, מלאך מלמד את העובר, את
כל התורה כולה, סודותיה וחידושיה.
ברגע הלידה, המלאך סוטר על פיו של הולד
ומשכיח את כל תלמודו ולאחר מכן, משפיעו.
ומה היא השבועה?

וכיון שבא לאויר העולם בא מלאך וסִטְרוֹ עַל
פִּיו וּמִשְׁכָּחוּ כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה שֶׁנֶּאֱמַר לַפֶּתַח
חֲטָאת רֹבֵץ (בראשית ד"ז)

ואינו יוצא משם [מהרחם] עד שמשפיעין אותו
שנאמר כי לי תכרע כל בָּרָךְ תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן
(ישעיהו מה:כג)

כי לי תכרע כל בָּרָךְ זֶה יוֹם הַמִּיתָה שֶׁנֶּאֱמַר
לִפְנֵי יִכְרְעוּ כָּל יוֹרְדֵי עֶפְרָ (תהלים כב:ל)
תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן זֶה יוֹם הַלֵּידָה שֶׁנֶּאֱמַר נָקִי כַפַּיִם
וְבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לְשׁוֹא נִפְשׁוֹ וְלֹא
נִשְׁבַּע לְמַרְמָה (תהלים כד:ד)

ומה היא השבועה שמשפיעין אותו?
תהי צדיק ואל תהי רשע.
ואפלו כל העולם פלו אומרים לך צדיק אתה
היה בעיניך כרשע.
והוי יודע שהקדוש ברוך הוא טהור ומשרתיו
טהורים ונשמה שנתן בך טהורה היא.
אם אתה משמרה בטהרה מוטב.
ואם לאו הריני נוטלה ממך (נידה לב)

לכן, כאשר מתעוררים פחדים שונים ומשונים,
ידע האדם, כי הנשמה היא זו המעוררת אותו
להיזכר בשורשו הקדוש והעליון, מזכירה לו את
שבועתו, מעוררת אותו לחזור בתשובה, ולקיים
המצוות בשמחה.

וכאשר יתיישר מדרכו הרעה, הפחדים יעלמו,
ויתמלא בחדוה ונחת, כיוון שיודע הוא שמקיים
את מצוות בוראו.

פחד שהוא טוב

הגמרא מלמדת שכל הפחדים מעידים על
עוונות, פרט לפחד אחד.
איזהו?
הפחד מפני עבירה, שלא לעבור על רצון השם.
כמו בן שאוהב את אביו ורוצה לשמחו וחושש
שלא לאכזבו.

עקביא בן מהללאל אומר:
הסתכל בשלשה דברים,
ואין אתה בא לידי עברה.

דע,

מאין באת

ולאן אתה הולך

ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון.

מאין באת?

מטפה סרוחה;

ולאן אתה הולך?

למקום עפר רמה ותולעה;

ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון?

לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא.

(משנה אבות ג:א)

כאשר האדם נתקף פחדים וחרדות, עליו לבקש

מהשם יתברך סליחה ומחילה על העוונות

שגרמו לכך ואז יתבטלו מעליו.

אמא אדמה

והיה כי תבוא אל הארץ.. ולקחת מראשית

כל פרי האדמה.. (דברים כו:א)

הגמרא מסבירה שהאדמה, המכונה קרקע

העולם, בעלת דמיון לאישה: אמר אביי: אסתר,

קרקע עולם היתה (סנהדרין עד:ב)

כמו שהאישה מתעברת מטפת זרע, כך האדמה

מתעברת מזרע וטיפת גשם. לכן מכונה אמא

אדמה, ומולידה פרות וירקות, ועוברת תהליך

של הפריה, ע"י כניסת עם ישראל לארץ ישראל.

תבוא לשון ביאה, היא מצות פרו ורבו (בראשית

ט:א,ז).

פרי האדמה לשון הפריה.

את פירות הביכורים תעלו לבית המקדש, כמו

בן בכור שנולד, ככתוב הנה נחלת ה' בנים

שכר פרי הבטן (תהלים קכז)

ארץ הקודש

ארץ ישראל, ארץ הקודש. הזוהר הקדוש

מסביר שכנגד ארץ ישראל בעולם הזה, ישנה

ארץ עליונה בעולם הרוחני, אך זו אינה מגדלת

פרות וירקות, אלא מגדלת נשמות.

ארץ ישראל שייכת לעם ישראל, בניו של הקדוש

ברוך הוא. זוהי ארצו של השם יתברך, בה בחר

לדור יחד עם בניו.

עבור אומות העולם, הקדוש ברוך הוא משפיע

שפע דרך מלאכים הנקראים שרים, שרי אומות

העולם.

אך עם ישראל, השוכן בארץ ישראל, מקבל

שפע ישירות מהקדוש ברוך הוא!

לכן, הזוהר הקדוש מחמיר מאד בעניין עזיבת

ארץ ישראל, אלא אם נצרך לכך ממש.

יציאה מארץ ישראל פרושה יציאה מתחום

השפע של השם יתברך, ומעשה זה מראה על

ביזיון כלפי שמים.

מסביר הזוהר, בארץ ישראל הנשמה מולבשת

בלבוש מהודר כבגדי שבת, וכאשר אדם יוצא

לחוץ לארץ נפשטת נשמתו מבגדי הכבוד, וניתנים לה בגדים קרועים ומלוכלכים, בדומה לבגדי עבודה של פועל, מכיוון, שכל תחום שהוא מחוץ לארץ, מלא בטומאה חזקה.

היהודים מפריחים כל שממה. זהו האופי המיוחד של עם ישראל - פריה ורביה בלתי פוסקת, בכל התחומים.

כאשר היהודים, עוזבים מדינה כלשהי, היא לאט לאט שוקעת עד שנחרבת. כך היה בבבל, סוריה, רוסיה ועוד, וכך יהיה כאשר היהודים יעזבו את אירופה ואמריקה.

כבודה של ארץ ישראל יגדל ויתעצם כאשר היהודים לא יעזבו יותר, והעולם כולו יראה עד כמה ארצו של הקדוש ברוך הוא, חביבה על בניו.

קבלה נפלאה לקראת יום הדין, שיהודי יכול לקבל על עצמו: לא לעזוב יותר את ארץ ישראל לעולם. קבלה שכזו מזכה אותו בזכויות רבות ומעוררת עליו את מידת הרחמים.

רבים טועים וחושבים שרצוי וכדאי לטוס ולטייל בחוץ לארץ, לנפוש ולהירגע. אך עליהם לדעת שאין לכך היתר ואף חמור מכך, נזק חמור נדבק לנשמותיהם בשהותם בארצות נכה. נזק, שלא בהכרח מורגש, אך יכול לבוא לידי התגלות עם הזמן, או בילדיהם.

אם כן, יש להיזהר שלא להוציא דיבה רעה על ארץ ישראל, מקום משכנו של הקדוש ברוך הוא. לכן נענשו דור המדבר על חטא המרגלים בלשון הרע, וכל אותו הדור, מת במדבר.

הזוהר הקדוש ממשיך ומפרט, כאשר היהודי עוזב את ארץ הקודש, הוא נכנס למקום תחת שליטת השרים של אומות העולם.

אותו יהודי, אינו יודע שבכך הוא גורם לגלות השכינה, איך? בעת יציאתו, השכינה יוצאת איתו, כדי להגן עליו ובכך מאלץ את הקדוש ברוך הוא להשפיע לשׁוֹר של אותה מדינה, וכל הגויים באותה מדינה מקבלים שפע.

לכן הגויים הרואים את השפע, חפצים שהיהודים יהיו בשליטתם!

מצות הביכורים

וְלִקְחַתָּ מִרְאשִׁית כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה (דברים כו:ב)
הגמרא מלמדת, כי על אדם המגדל בחצרו עץ מאכל, כאשר מבחין בפרי הראשון שהעץ מגלה, יעטוף אותו, יסמן אותו ויעלה אותו לבית המקדש בשמחה רבה.

וְלִקְחַתָּ מִרְאשִׁית מסבירה הקבלה, כי כל שפע, בראשיתו, אינו ידוע ואינו מוגדר במהלך השתלשלותו מטה מהעולם הרוחני, לאט לאט נפרט לפרטים ומתחיל להיות מובן, ידוע ומוגדר.

בעולם הרוחני וממליך את השם יתברך.

מצווה זו חלה גם על נשים, אשה שיש לה קרקע משל עצמה מביאה ביכורים (ביכורים א:ה)

שו"ת

מצוות רבות כגון תפילין וטלית, מגנות על האדם במשך היום ויוצרות מלבוש רוחני לנשמתו, אך נשים אינן מקיימות, אם כן, מה דינן?

לא רק תפילין וטלית אלא כל המצוות שאישה אינה מחוייבת בהן, עפ"י הקבלה מתחלקות לזכר ונקבה.

לדוגמא, הזכר המניח תפילין של ראש ותפילין של יד.

כתוב בשער הכוונות שתפילין של ראש הינם עבור הזכר, ותפילין של יד עבור הנקבה, כמו כן בלבישת הטלית, טלית גדול עבור הזכר וטלית קטן עבור הנקבה.

לכן כאשר האיש מקיים מצוות שאשה אינה מחוייבת בה, הוא ממשיך את האור והשפע על ידי קיום המצות גם בשבילה.

השפע מהאלוהות נשפע ע"כ"ב אותיות התורה, ובראשיתו, נמשל לחטא, ונמצא במקום נעלה הנקרא פֶּתֶר.

חיטה היא שפע לא מוגדר, מכיוון שאפשר להכין ממנה הרבה סוגים: לחם, עוגות, מאפים ומזונות רבים.

חטא גי' 22

כמניין כ"ב אותיות התורה. עניין הבא לרמז על כך שכל הכ"ב אותיות במצבן הראשוני, אֶצְרוּת יחדיו, מה שמכונה בקבלה עֶקְדוּת. האותיות למעשה עֶקְדוּת, כלומר, קשורות יחדיו, אינן ניכרות שהן עשרים ושתים אלא נראות כיחידה אחת - זהו שיא השפע כמבואר, וזהו סוד הַבְּפִּוּרִים, לכן הילדים הראשונים נקראים בְּכוֹרִים.

פירוש המילה בְּכוֹר או בִּיכּוֹר - בך אור, בך מצוי כל האור, בבן הראשון, בפרי הראשון, במחשבה הראשונה של הבוקר, בדיבור הראשוני של הבוקר, שם מצוי האור, שם מצויות כל הכ"ב אותיות שהן כל השפע, שהרי בְּכוֹר או בִּיכּוֹר הם - כ"ב אור.

שם בכל האותיות, אֶצְרוּת כל הפירות שיגדלו, כל הבנים שיוולדו, כל המחשבות והדיבורים של היום, ימשכו מאותן כ"ב אותיות.

לכן הקדוש ברוך הוא מחבב מאד את המצווה הזו, כי כאשר אדם מקיימה, הוא נותן פֶּתֶר